Ez a dokumentum kizárólag tájékoztató jellegű, az intézmények semmiféle felelősséget nem vállalnak a tartalmáért

►**B**

A TANÁCS 2003/49/EK IRÁNYELVE

(2003. június 3.)

a különböző tagállambeli társult vállalkozások közötti kamat- és jogdíjfizetések közös adózási rendszeréről

(HL L 157, 26.6.2003, o. 49)

Módosította:

		Hivatalos Lap		
		Szám	Oldal	Dátum
►**M1**	A Tanács 66/2004/EK irányelve (2004. április 26.)	L 168	35	1.5.2004
►**M2**	A Tanács 2004/76/EK irányelve (2004. április 29.)	L 195	33	2.6.2004

▼B

A TANÁCS 2003/49/EK IRÁNYELVE

(2003. június 3.)

a különböző tagállambeli társult vállalkozások közötti kamat- és jogdíjfizetések közös adózási rendszeréről

AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződésre és különösen annak 94. cikkére,

tekintettel a Bizottság javaslatára ([1]),

tekintettel az Európai Parlament véleményére ([2]),

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére ([3]),

mivel:

(1) Egy hazai piac jellemzőivel rendelkező egységes piacon a különböző tagállamok vállalkozásai közötti ügyletekre nem vonatkozhatnak kevésbé kedvező adózási feltételek, mint amelyek az ugyanazon tagállam vállalkozásai között lebonyolított azonos ügyletekre vonatkoznak.

(2) Ez a követelmény a kamat- és jogdíjfizetések tekintetében jelenleg nem teljesül; az adott esetben két- vagy többoldalú megállapodásokkal összekapcsolt nemzeti adójogok nem mindig biztosíthatják a kettős adóztatás kiküszöbölését, és alkalmazásuk gyakran megterhelő közigazgatási alaki követelményekkel és pénzforgalmi problémákkal jár az érintett vállalkozások számára.

(3) Szükséges annak biztosítása, hogy a kamat- és jogdíjfizetésekre csak egyszeres adófizetési kötelezettség vonatkozzon.

(4) A kamatokra és jogdíjakra felszámított, akár a forrásnál történő levonással, akár kivetéssel beszedett adó eltörlése a felmerülésük szerinti tagállamban a legmegfelelőbb módja az előbb említett alaki követelmények és problémák kiküszöbölésének, és annak, hogy az adózás tekintetében egyenlő bánásmódot lehessen biztosítani a nemzeti és a határokon átnyúló ügyleteknek; különösen szükséges eltörölni az ilyen adókat a különböző tagállamok társult vállalkozásai, illetve az ilyen vállalkozások állandó telephelyei közötti ilyen kifizetésekre vonatkozóan.

(5) A szabályozást csak azon kamat- és jogdíjfizetések összegére kell alkalmazni, ha vannak ilyenek, amelyekről a kifizető és a haszonhúzó különleges jogviszony hiányban is megállapodott volna.

(6) Ezen felül szükséges, hogy a tagállamok számára ne legyen eleve kizárt a csalások és visszaélések elleni küzdelmet szolgáló megfelelő intézkedések meghozatala.

(7) Amíg Görögország és Portugália képes az 1. cikk rendelkezéseit alkalmazni, számukra költségvetési okokból átmeneti időszakot kell engedélyezni, hogy fokozatosan csökkenthessék az adókat, amelyeket a kamat- és jogdíjfizetésekre vetettek ki és akár forrásnál történő levonással, akár kivetéssel szedtek be.

(8) Spanyolországnak, amely elindított egy tervet a spanyol technológiai lehetőségek előmozdítására, költségvetési okokból engedélyezni kell, hogy egy átmeneti időszak alatt ne alkalmazza a jogdíjfizetésekre az 1. cikk rendelkezéseit.

(9) Szükséges, hogy három évvel az irányelv átültetésére megszabott határidő lejártának időpontja után a Bizottság az irányelv működéséről jelentést tegyen a Tanácsnak, különösen azon célból, hogy annak hatályát kiterjesszék más társaságokra vagy vállalko-

([1]) HL C 123., 1998.4.22., 9. o.
([2]) HL C 313., 1998.10.12., 151. o.
([3]) HL C 284., 1998.9.14., 50. o.

▼B

zásokra, és hogy felülvizsgálják a kamat és a jogdíjak meghatározásának alkalmazási körét a nemzeti jogszabályokban és a két- vagy többoldalú, kettős adóztatásról szóló szerződésekben szereplő, kamatra és jogdíjakra vonatkozó rendelkezések szükséges közelítésének értelmében.

(10) Mivel a javasolt intézkedés célját, azaz a különböző tagállamok társult vállalkozásainak kamat- és jogdíjfizetéseire alkalmazandó közös adózási rendszer létrehozását a tagállamok nem tudják kielégítő mértékben megvalósítani és ezért azt közösségi szinten jobban meg lehet valósítani, a Közösség intézkedéseket fogadhat el a Szerződés 5. cikkében meghatározott szubszidiaritás elvével összhangban. A kérdéses cikkben meghatározott arányosság elvével összhangban ez az irányelv nem lép túl azon a mértéken, amely e cél eléréséhez szükséges,

ELFOGADTA EZT AZ IRÁNYELVET:

1. cikk

Alkalmazási kör és eljárás

(1) Egy tagállamban felmerülő kamat- és jogdíjfizetések mentesek az adott államban ilyen kifizetésekre akár forrásnál történő levonással, akár kivetéssel beszedett adók alól, feltéve hogy a kamat vagy jogdíj haszonhúzója egy másik tagállam vállalkozása vagy egy tagállam vállalkozásának egy másik tagállamban levő állandó telephelye.

(2) Egy tagállam vállalkozása, vagy egy másik tagállamban levő állandó telephely által teljesített kifizetést úgy tekintik, hogy azt teljesítették az adott tagállamban (a továbbiakban: forrás szerinti állam).

(3) Egy állandó telephelyet csak akkor tekintik kamat- vagy jogdíj kifizetőjének, amennyiben a letelepedés szerinti tagállamban az állandó telephely számára e kifizetések adóból levonható költséget testesítenek meg.

(4) Egy tagállam vállalkozását csak akkor tekintik a kamat vagy jogdíj haszonhúzójának, ha e kifizetéseket saját hasznára kapja, és nem közvetítőként, azaz valamely más személy ügynökeként, megbízottjaként vagy aláírásra jogosultjaként.

(5) Egy állandó telephelyet kamat vagy jogdíj haszonhúzójaként tekintik:

a) ha a követelés, a jog vagy az információhasználat, amely alapján kamat- vagy jogdíjfizetésre került sor, ténylegesen ahhoz az állandó telephelyhez kapcsolódik; és

b) ha a kamat- vagy jogdíjfizetések jövedelmet jelentenek, amelynek tekintetében az állandó telephely a letelepedés helye szerinti tagállamban a 3. cikk a) pontja iii. alpontjában említett adók egyikének alá, vagy Belgium esetén az „impôt des non-résidents/belasting der niet-verblijfhouders” hatálya alá, vagy Spanyolország esetében az „Impuesto sobre la Renta de no Residentes” hatálya alá, vagy olyan adó alá tartozik, amely ezen adókkal azonos vagy lényegét tekintve hasonló, és amelyet ezen irányelv hatálybalépésének napja után vetettek ki e meglevő adók kiegészítésére vagy felváltására.

(6) Ha egy tagállam vállalkozásának állandó telephelyét kamat vagy jogdíjak kifizetőjeként vagy haszonhúzójaként tekintik, akkor a vállalkozás más részét e cikk alkalmazásában nem lehet e kamatnak vagy e jogdíjaknak kifizetőjeként vagy haszonhúzójaként tekinteni.

(7) E cikket csak akkor kell alkalmazni, ha az a vállalkozás, amelyik kamatok vagy jogdíjak kifizetője, vagy az a vállalkozás, amelynek állandó telephelyét kamatok és jogdíjak kifizetőjének tekintik, társult vállalkozása azon vállalkozásnak, amelyik az említett kamatnak vagy

▼B

jogdíjaknak haszonhúzója, vagy amelynek állandó telephelyét ezek haszonhúzójaként tekintik.

(8) E cikket nem kell alkalmazni, ha a kamatokat vagy jogdíjakat egy tagállam harmadik államban található telephelye fizeti ki, vagy annak fizetik ki, és a vállalkozás üzleti tevékenységét részben vagy egészben a kérdéses állandó telephelyen keresztül végzi.

(9) Ez a cikk nem gátol meg egy tagállamot abban, hogy adójoga alkalmazásakor figyelembe vegye a vállalkozásai, vállalkozásainak állandó telephelyei vagy az adott államban levő állandó telephelyek által kapott kamatot vagy jogdíjakat.

(10) Egy tagállamnak lehetősége van arra, hogy ne alkalmazza ezt az irányelvet egy másik tagállam vállalkozására vagy egy másik tagállam vállalkozásának állandó telephelyére olyan körülmények esetén, ha a 3. cikk b) pontjában meghatározott feltételek legalább kétéves megszakítás nélküli időszakon át nem állnak fenn.

(11) A forrás szerinti állam előírhatja, hogy tanúsítvánnyal igazolják az e cikkben és a 3. cikkben meghatározott követelmények teljesítését a kamat vagy jogdíjak kifizetésekor. Ha az e cikkben meghatározott követelmények teljesítését a kifizetés időpontjában nem igazolják tanúsítvánnyal, akkor a tagállam szabadon forrásadó kivetését írhatja elő.

(12) A forrás szerinti állam az ezen irányelv alóli mentesség feltételeként előírhatja, hogy határozatot adjon ki, amely megadja a mentességet az e cikkben és a 3. cikkben meghatározott követelmények teljesítését igazoló tanúsítvány alapján. A mentességről szóló döntést legfeljebb három hónappal azután hozzák meg, hogy a tanúsítványt és a forrás szerinti állam által esetleg indokoltan kért igazoló adatokat benyújtották, és a döntés a meghozatala után legalább egy évig érvényes.

(13) A (11) és (12) bekezdés alkalmazásában a benyújtandó tanúsítvány, a kifizetésre vonatkozó minden szerződés tekintetében a kibocsátástól számított legalább egy, de legfeljebb három évig érvényes, és a következő információt tartalmazza:

a) igazolás az átvevő társaság adófizetés szempontjából nyilvántartott székhelyéről és szükség szerint olyan állandó telephely meglétéről, amelyet azon tagállam adóhatósága tanúsít, ahol az átvevő társaság adózás szempontjából illetőséggel rendelkezik, vagy amelyben az állandó telephely található;

b) az átvevő társaság haszonhúzása a (4) bekezdés szerint, vagy az (5) bekezdés szerinti feltételek fennállása, amennyiben a kifizetés átvevője egy állandó telephely;

c) az átvevő társaság esetén a 3. cikk a) pontjának iii. alpontja szerinti követelmények teljesítése;

d) minimális szavazati jog birtoklása vagy minimális szavazati jog birtoklásának követelménye a 3. cikk b) pontja szerint;

e) azon időszak, amely során a d) pontban említett birtoklás fennállt.

A tagállamok ezenkívül kérhetik a szerződés szerinti kifizetések jogi igazolását (pl. kölcsönszerződés vagy használati szerződés).

(14) Ha a mentesség feltételei tovább nem teljesülnek, az átvevő társaság vagy állandó telephely azonnal tájékoztatja a kifizető vállalkozást vagy állandó telephelyet, és – ha a forrás szerinti állam ezt előírja – az adott állam illetékes hatóságát.

(15) Ha a kifizető vállalkozás vagy állandó telephely levonta az e cikk alapján mentesített forrásadót, kérni lehet e forrásadó visszatérítését. A tagállam megkövetelheti a (13) cikkben megadott információt. A visszatérítés iránti kérelmet az előírt határidőn belül kell benyújtani. Ezen időtartam legalább két év a kamat vagy jogdíjak kifizetésének napjától számítva.

▼B

(16) A forrás szerinti állam a kérelem és az általa esetleg indokoltan kért igazoló adatok szabályos kézhezvétele után egy éven belül visszafizeti a forrásadót meghaladóan levont összeget. Ha a levont forrásadót ezen időszak alatt nem térítik vissza, az átvevő társaság vagy állandó telephely az adott év letelte után jogosult kamatot felszámítani a visszafizetett adóra, a forrás szerinti állam hazai joga szerint hasonló esetekben alkalmazott nemzeti kamatlábnak megfelelően.

2. cikk

A kamat és a jogdíjak meghatározása

Ezen irányelv alkalmazásában:

a) „kamat”: mindenféle követelésből származó jövedelem, függetlenül attól, hogy az jelzáloggal biztosított-e és hogy együtt jár-e az adós nyereségéből való részesedés jogával, és különösen értékpapírokból származó jövedelem és kötvényekből vagy kötelezvényekből származó jövedelem, beleértve az ilyen értékpapírokhoz, kötvényekhez vagy kötelezvényekhez kapcsolódó jutalmakat és nyereséget; a késedelmes fizetésre kirótt kiegészítő díj nem minősül kamatnak;

b) „jogdíjak”: bármilyen kifizetés, amelyet irodalmi, művészeti vagy tudományos munka szerzői jogának, beleértve a filmművészeti alkotások és szoftverek szerzői jogát is, bármely szabadalom, védjegy, formaterv vagy minta, terv, titkos összetétel vagy eljárás használatáért vagy használati jogáért, vagy ipari, kereskedelmi vagy tudományos tapasztalatokra vonatkozó információért teljesítenek; ipari, kereskedelmi vagy tudományos berendezések használatáért vagy használatának jogáért teljesített kifizetéseket jogdíjaknak kell tekinteni.

3. cikk

A vállalkozás, társult vállalkozás és állandó telephely meghatározása

Ezen irányelv alkalmazásában:

a) „egy tagállam vállalkozása”: bármely olyan vállalkozás, amely

i. az ezen irányelv mellékletében felsorolt valamelyik formában létezik; és

ii. egy tagállam adójoga szerint az adott tagállamban illetőséggel rendelkezőnek tekintik, és egy harmadik állammal kötött, kettős jövedelemadóztatásról szóló egyezmény értelmezésében nem tekintik adózás szempontjából a Közösségen kívüli illetőségű; és

iii. a következő adók egyike alá tartozik, anélkül hogy mentességet élvezne, illetve e meglévő adók kiegészítésére vagy felváltására ezen irányelv hatálybalépésének napja után kivetett, a következő adókkal azonos vagy azokhoz lényegében hasonló adók alá tartozik:

— impôt des sociétés/vennootschapsbelasting Belgiumban,

— selskabsskat Dániában,

— Körperschaftsteuer Németországban,

— Φόρος εισοδήματος νομικών προσώπων Görögországban,

— impuesto sobre sociedades Spanyolországban,

— impôt sur les sociétés Franciaországban,

— corporation tax Írországban,

— imposta sul reddito delle persone giuridiche Olaszországban,

— impôt sur le revenu des collectivités Luxemburgban,

▼B

— vennootschapsbelasting Hollandiában,

— Körperschaftsteuer Ausztriában,

— imposto sobre o rendimento da pessoas colectivas Portugáliában,

— yhteisöjen tulovero/inkomstskatten för samfund Finnországban,

— statlig inkomstskatt Svédországban,

— corporation tax az Egyesült Királyságban,

▼M1

— Daň z příjmů právnických osob a Cseh Köztársaságban

— Tulumaks Észtországban,

— φόρος εισοδήματος Cipruson,

— Uzņēmumu ienākuma nodoklis Lettországban,

— Pelno mokestis Litvániában,

— Társasági adó Magyarországon,

— Taxxa fuq l-income Máltán,

— Podatek dochodowy od osób prawnych Lengyelországban,

— Davek od dobička pravnih oseb Szlovéniában,

— Daň z príjmov právnických osôb Szlovákiában;

▼B

b) egy vállalkozás egy második vállalkozás „társult vállalkozása”, ha legalább

i. az első vállalkozás minimum 25 %-os közvetlen részesedéssel rendelkezik a második vállalkozás tőkéjéből; vagy

ii. a második vállalkozás minimum 25 %-os közvetlen részesedéssel rendelkezik az első vállalkozás tőkéjéből; vagy

iii. egy harmadik vállalkozás minimum 25 %-os közvetlen részesedéssel rendelkezik mind az első vállalkozás tőkéjéből, mind pedig a második vállalkozás tőkéjéből.

A részesedéseknek csak a Közösség területén letelepedett vállalkozásokhoz szabad kapcsolódniuk.

A tagállamoknak azonban lehetőségük van a tőkéből való minimális részesedésre vonatkozó követelményt a minimális szavazati jogra vonatkozóval felváltani;

c) „állandó telephely”: egy tagállamban levő állandó üzletviteli hely, amelyen keresztül egy másik tagállam vállalkozása üzleti tevékenységét részben vagy egészben végzi.

4. cikk

Kifizetések kizárása kamatként vagy jogdíjakként

(1) A forrás szerinti állam nem köteles biztosítani ezen irányelv előnyeit a következő esetekben:

a) kifizetések, amelyeket nyereségkifizetésként vagy tőke-visszafizetésként kezelnek a forrás szerinti állam törvényei értelmében;

b) követelésekből származó kifizetések, amelyek az adós nyereségéből való részesedés jogával járnak;

▼B

c) követelésekből származó kifizetések, amelyek a hitelezőt feljogosítják, hogy a kamathoz való jogát felcserélje az adós nyereségéből való részesedés jogával;

d) követelésekből származó kifizetések, amelyek nem tartalmaznak fedezetet a főösszeg visszafizetésére, vagy amennyiben a visszafizetés a kibocsátás után több mint 50 évvel esedékes.

(2) Ha a kamat vagy jogdíjak kifizetője és haszonhúzója közötti, vagy egyikőjük és valamely más személy közötti különleges kapcsolat miatt a kamat vagy jogdíjak összege meghaladja azt az összeget, amelyben a kifizető és a haszonhúzó ilyen kapcsolat hiányában megállapodott volna, ezen irányelv rendelkezéseit csak ez utóbbi összegre kell alkalmazni.

5. cikk

Csalás és visszaélés

(1) Ezen irányelv nem zárja ki olyan hazai vagy megállapodáson alapuló rendelkezések alkalmazását, amelyek csalás vagy visszaélés megelőzéséhez szükségesek.

(2) Az olyan ügyletek esetén, amelyek legfontosabb indítéka vagy egyik legfontosabb indítéka az adókijátszás, adókikerülés vagy visszaélés, a tagállamok visszavonhatják az ezen irányelvben biztosított előnyöket vagy megtagadhatják ezen irányelv alkalmazását.

6. cikk

▼M2

A Cseh Köztársaságra, Görögországra, Spanyolországra, Lettországra, Litvániára, Lengyelországra, Portugáliára és Szlovákiára vonatkozó átmeneti szabályok

(1) Görögország, Lettország, Lengyelország és Portugália engedélyt kap arra, hogy ne alkalmazza az 1. cikk rendelkezéseit a megtakarításokból származó kamatjövedelem adóztatásáról szóló, 2003. június 3-i 2003/48/EK tanácsi irányelv ([1]) 17. cikkének (2) és (3) bekezdésében említett alkalmazási időpontig. A fent említett időpontban kezdődő nyolc éves átmeneti időszak alatt egy másik tagállam társult vállalkozása számára, vagy egy tagállam társult vállalkozásának egy másik tagállamban levő állandó telephelye számára teljesített kamat- vagy jogdíjfizetéseket terhelő adó mértéke nem haladhatja meg a 10 %-ot az első négy évben, illetve az 5 %-ot az utolsó négy évben.

Litvánia engedélyt kap, hogy az 1. cikk rendelkezéseit a 2003/48/EK tanácsi irányelv 17. cikkének (2) és (3) bekezdésében említett alkalmazási időpontig ne alkalmazza. A fent említett időpontban kezdődő hatéves átmeneti időszak alatt egy másik tagállam társult vállalkozása számára, vagy egy tagállam társult vállalkozásának egy másik tagállamban levő állandó telephelye számára teljesített jogdíjfizetéseket terhelő adó mértéke nem haladhatja meg a 10 %-ot. A hatéves átmeneti időszak első négy évében egy másik tagállam társult vállalkozása számára vagy egy másik tagállamban levő állandó telephely számára teljesített kamatfizetéseket terhelő adó mértéke nem haladhatja meg a 10 %-ot; a következő két évben pedig az ilyen kamatfizetéseket terhelő adó mértéke nem haladhatja meg az 5 %-ot.

Spanyolország és a Cseh Köztársaság kizárólag a jogdíjfizetésekre vonatkozóan engedélyt kap, hogy az 1. cikk rendelkezéseit a 2003/48/EK tanácsi irányelv 17. cikkének (2) és (3) bekezdésében említett alkalmazási időpontig ne alkalmazza. A fent említett időpontban kezdődő hatéves átmeneti időszak alatt egy másik tagállam társult vállalkozása számára vagy egy tagállam társult vállalkozásának egy másik tagállamban levő állandó telephelye számára teljesített jogdíjfizetéseket terhelő adó mértéke nem haladhatja meg a 10 %-ot. Szlovákia kizárólag

([1]) HL L 157., 2003.6.26., 38. o.

▼M2

a jogdíjfizetésekre vonatkozóan engedélyt kap, hogy az 1. cikk rendelkezéseit a 2004. május 1-jén kezdődő kétéves átmeneti időszak alatt ne alkalmazza.

Ezen átmeneti szabályoknak azonban az a feltétele, hogy a Cseh Köztársaság, Görögország, Spanyolország, Lettország, Litvánia, Lengyelország, Portugália vagy Szlovákia és más tagállamok között megkötött kétoldalú egyezményekben előírt, az első, második és harmadik albekezdésekben említett adómértékeknél továbbra is alacsonyabb mértékű adót alkalmazzanak. Az e bekezdésben említett átmeneti időszakok vége előtt a Tanács a Bizottság javaslatára egyhangúlag határozatot hozhat az említett átmeneti időszakok lehetséges meghosszabbításáról.

(2) Ha egy tagállam vállalkozása vagy egy tagállam vállalkozásának e tagállamban található állandó telephelye:

— Görögország, Lettország, Litvánia, Lengyelország vagy Portugália egy társult vállalkozásától kamatot vagy jogdíjakat kap,

— a Cseh Köztársaság, Spanyolország vagy Szlovákia egy társult vállalkozásától jogdíjakat kap,

— egy tagállam társult vállalkozásának Görögországban, Lettországban, Litvániában, Lengyelországban vagy Portugáliában található állandó telephelyétől kamatot vagy jogdíjakat kap,

vagy

— egy tagállam társult vállalkozásának a Cseh Köztársaságban, Spanyolországban vagy Szlovákiában található állandó telephelyétől jogdíjakat kap,

akkor az említett jövedelmet kapó vállalkozás vagy állandó telephely jövedelemadójából az első tagállam levonást engedélyez, amelynek összege megegyezik az említett jövedelem után az (1) bekezdés szerint a Cseh Köztársaságban, Görögországban, Spanyolországban, Lettországban, Litvániában, Lengyelországban, Portugáliában vagy Szlovákiában fizetett adóval.

(3) A (2) bekezdésben előírt levonásnak nem kell meghaladnia a következők közül az alacsonyabb mértékűt:

a) az ilyen jövedelem után az (1) bekezdés szerint a Cseh Köztársaságban, Görögországban, Spanyolországban, Lettországban, Litvániában, Lengyelországban, Portugáliában vagy Szlovákiában fizetendő adó;

vagy

b) a kamatot vagy jogdíjakat kapott vállalkozásnak vagy állandó telephelynek a levonás megítélése előtt számított jövedelemadójából azon rész, amelyet azon tagállam hazai joga szerint e kifizetéseknek lehet tulajdonítani, amelybe a vállalkozás tartozik, vagy amelyben az állandó telephely található.

▼B

7. cikk

Végrehajtás

(1) A tagállamok hatályba léptetik azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy ennek az irányelvnek legkésőbb 2004. január 1-jén megfeleljenek. Erről haladéktalanul tájékoztatják a Bizottságot.

Amikor a tagállamok elfogadják ezeket az intézkedéseket, azokban hivatkozni kell erre az irányelvre, vagy azokhoz hivatalos kihirdetésük alkalmával ilyen hivatkozást kell fűzni. A hivatkozás módját a tagállamok határozzák meg.

▼B

(2) A tagállamok közlik a Bizottsággal nemzeti joguknak azokat a főbb rendelkezéseit, amelyeket az ezen irányelv által szabályozott területen fogadnak el, valamint a Bizottság számára megküldenek egy táblázatot ennek az irányelvnek a rendelkezései és az általuk kibocsátott nemzeti rendelkezések közötti megfelelésről.

8. cikk

Felülvizsgálat

2006. december 31-ig a Bizottság jelentést tesz a Tanácsnak ezen irányelv működéséről, különösen azzal a céllal, hogy alkalmazási körét kiterjesszék a 3. cikkben és a mellékletben említetteken kívüli egyéb társaságokra és vállalkozásokra is.

9. cikk

Korlátozó záradék

Ez az irányelv nincs hatással az olyan hazai vagy megállapodáson alapuló rendelkezések alkalmazásra, amelyek túllépnek ennek az irányelvnek a rendelkezésein, és amelyeket kamatok és jogdíjak kettős adóztatásának kiküszöbölésére vagy enyhítésére szánnak.

10. cikk

Hatálybalépés

Ez az irányelv az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetésének napján lép hatályba.

11. cikk

Címzettek

Ennek az irányelvnek a tagállamok a címzettjei.

▼B

MELLÉKLET

Az irányelv 3. cikkének a) pontjában szabályozott vállalkozások jegyzéke

a) A belga jog szerint a következőképpen ismert vállalkozások: „naamloze vennootschap/société anonyme, commanditaire vennootschap op aandelen/société en commandite par actions, besloten vennootschap met beperkte aansprakelijkheid/société privée à responsabilité limitée”, és azok a közjogi intézmények, amelyek a magánjog alapján működnek;

b) a dán jog szerint a következőképpen ismert vállalkozások: „aktieselskab” és „anpartsselskab”;

c) a német jog szerint a következőképpen ismert vállalkozások: „Aktiengesellschaft, Kommanditgesellschaft auf Aktien, Gesellschaft mit beschränkter Haftung” és „bergrechtliche Gewerkschaft”;

d) a görög jog szerint a következőképpen ismert vállalkozások: „ανώνυμη εταιρία”;

e) a spanyol jog szerint a következőképpen ismert vállalkozások: „sociedad anónima, sociedad comanditaria por acciones, sociedad de responsabilidad limitada”, és azok a közjogi intézmények, amelyek a magánjog alapján működnek;

f) a francia jog szerint a következőképpen ismert vállalkozások: „société anonyme, société en commandite par actions, société à responsabilité limitée”, valamint ipari és kereskedelmi tevékenységeket folytató közjogi és magánjogi jogalanyok;

g) az ír jog szerint a következőképpen ismert vállalkozások: „public companies limited by shares or by guarantee, private companies limited by shares or by guarantee”, az „Industrial and Provident Societies Acts” szerint bejegyzett intézmények vagy a „Building Societies Acts” szerint bejegyzett intézmények;

h) az olasz jog szerint a következőképpen ismert vállalkozások: „società per azioni, società inaccomandita per azioni, società a responsabilità limitata”, valamint ipari és kereskedelmi tevékenységeket folytató közjogi és magánjogi jogalanyok;

i) a luxemburgi jog szerint a következőképpen ismert vállalkozások: „société anonyme, société en commandite par actions” és „société à responsabilité limitée”;

j) a holland jog szerint a következőképpen ismert vállalkozások: „naamloze vennootschap” és „besloten vennootschap met beperkte aansprakelijkheid”;

k) az osztrák jog szerint a következőképpen ismert vállalkozások: „Aktiengesellschaft” és „Gesellschaft mit beschränkter Haftung”;

l) a portugál jog szerint alapított kereskedelmi vállalkozások vagy kereskedelmi formában működő magánjogi vállalkozások, szövetkezetek és közvállalkozások;

m) a finn jog szerint a következőképpen ismert vállalkozások: „osakeyhtiö/aktiebolag, osuuskunta/andelslag, säästöpankki/sparbank” és „vakuutusyhtiö/försäkringsbolag”;

n) a svéd jog szerint a következőképpen ismert vállalkozások: „aktiebolag” és „försäkringsaktiebolag”;

o) az Egyesült Királyság joga szerint alapított vállalkozások;

▼M1

p) a cseh jog szerint „akciová společnost”, „společnost s ručením omezeným”, „veřejná obchodní společnost”, „komanditní společnost”, „družstvo” néven ismert társaságok;

▼M1

q) az észt jog szerint „täisühing”, „usaldusühing”, „osaühing”, „aktsiaselts”, „tulundusühistu” néven ismert társaságok;

r) a ciprusi jog szerint a társasági joggal összhangban lévő társaságok, a közjogi jogi személyek, valamint bármely más jogi személy, amely a jövedelemadóról szóló jogszabályok értelmében társaságnak minősül;

s) a lett jog szerint „akciju sabiedrība”, „sabiedrība ar ierobežotu atbildību” néven ismert társaságok;

t) a litván jog szerint bejegyzett társaságok;

u) a magyar jog szerint „közkereseti társaság”, „betéti társaság”, „közös vállalat”, „korlátolt felelősségű társaság”, „részvénytársaság”, „egyesülés”, „közhasznú társaság”, „szövetkezet” néven ismert társaságok;

v) a máltai jog szerint „Kumpaniji ta Responsabilita Limitata”, „Soċjetajiet in akkomandita li l-kapital tagħhom maqsum fazzjonijiet” néven ismert társaságok;

w) a lengyel jog szerint „spółka akcyjna”, „spółka z ograniczoną odpowiedzialnością” néven ismert társaságok;

x) a szlovén jog szerint „delniška družba”, „komanditna delniška družba”, „komanditna družba”, „družba z omejeno odgovornostjo”, „družba z neomejeno odgovornostjo” néven ismert társaságok;

y) a szlovák jog szerint „akciová spoločnos”, „spoločnosť s ručením obmedzeným”, „komanditná spoločnos”, „verejná obchodná spoločnos”, „družstvo” néven ismert társaságok.